NN 74/2021 (1.7.2021.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: UsII-190/19-6 od 11. svibnja 2021.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Dijane Vidović, predsjednice vijeća, Gordane Marušić-Babić i Biserke Kalauz, članica vijeća, te više sudske savjetnice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Z., koji zastupa opunomoćenik M. B., odvjetnik u Odvjetničkom društvu B., D. i p., Z., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općina M., koju zastupa opunomoćenica K. J., odvjetnica u R., radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i utvrđivanja naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 11. svibnja 2021.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/18-11/708, urbroj: 376-10-19-22 od 12. veljače 2019.

II. Odbija se zahtjev tužitelja i zainteresirane osobe za naknadu troškova upravnog spora.

III. Ova presuda objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

1. Osporenim (dopunskim) rješenjem tuženika utvrđeno je da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nerazvrstanim cestama u vlasništvu Općine M. (dalje: Općina) navedenim u odluci o nerazvrstanim cestama na području Općine (klasa: 340-03/13-01/02, urbroj: 2186/017/13/01 od 13. veljače 2013.) s popisom nerazvrstanih cesta na području Općine, koje su sastavni dio ovog rješenja, a na kojim nekretninama HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI), prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta broj 35/18 (dalje: Elaborat) i koje koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI (točka I.).

2. U točki II. izreke rješenja određeno je da količinu i vrstu EKI iz točke I. ovog rješenja čine trase kabelske kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkim komunikacijskih vodova navedenih u Elaboratu. Točkom III. izreke utvrđena je godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz ovog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji Zemljišno-knjižnog odjela I. ili podredno Odjelu za katastar nekretnina I., dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, uz primjenu iznosa naknada i načina obračuna određenim u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta (»Narodne novine«, broj: 152/11., 151/14. i 97/15.) – dalje: Pravilnik. U točki IV. izreke rješenja utvrđuje se da Općina ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta za nekretnine iz točke I. ovog rješenja od 21. kolovoza 2018., u točki V. izreke obvezuje se HT u roku od 8 dana od primitka rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz ovog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostaviti HAKOM-u i Općini. U točki VI. izreke obvezuje se HT u roku od 10 dana od primitka rješenja platiti Općini naknadu za pravo puta iz ovog rješenja za prvu godinu, dok se svaka sljedeća godišnja naknada za pravo puta plaća u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena. Točkom VII. obvezuje se Općina omogućiti HT-u ostvarivanje prava puta na nekretninama iz ovog rješenja.

3. Tužitelj osporava rješenje tuženika u cijelosti i iz svih zakonskih razloga. U bitnome navodi da je između zainteresirane osobe i tužitelja sklopljen 28. studenoga 2008. ugovor o pravu služnosti na javnim površinama (dalje: Ugovor) kojim je ugovoren način i uvjeti korištenja javnih površina temeljem prava služnosti, kao i naknada. Ističe da je 20. kolovoza 2018. primio otkaz ugovora, povodom kojeg je pokrenuo spor pred mjerodavnim trgovačkim sudom. Smatra da je tuženik pogrešno zaključio da Ugovor više ne proizvodi pravne učinke i time pogrešno razriješio prethodno pitanje, što je imalo za posljedicu pogrešnu primjenu odredbe članka 2. stavka 1. točke 21. ZEK-a i članka 8. stavka 4. Pravilnika koji propisuje da do obveze plaćanja naknade dolazi samo ako ne postoji uređen (ugovorni) odnos. Unatoč postojanju ugovora Općina se obratila tuženiku radi pokretanja postupka utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo